

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318201472
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8318201472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcov: 1/ E. A.Č., W.. XX.X.XXXX, F. XXX XX I. Č.. X, 2/ C. A., W.. XX.X.XXXX, F. H. XXXX/XX, XXX XX Q., obaja zastúpení JUDr. Jánom Slovinským, advokátom so sídlom Štefánikovo námestie 13, 052 01 Spišská Nová Ves, 3/ K. Q., W.. XX.XX.XXXX, F. N., Z., L. XXX X., U. F., zastúpená U. A., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX I. č. X, proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo vlastníkov urbárskeho lesa a pasienok Osadné, 067 34 Osadné č. 100, IČO: 31 304 303, zastúpenému JUDr. Jánom Kavuličom, advokátom, Ul. 26. novembra 1510/3, 066 01 Humenné, o vydanie palivového dreva, o odvolaní žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9C/16/2018-223 zo dňa 1.7.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok s výnimkou vyhovujúceho výroku, voči ktorému odvolanie odmieta.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej súd prvej inštancie) rozhodol tak, že cit.:

„Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi v 1. rade palivové drevo v množstve 12 m3 za rok 2017 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu medzi žalobkyňou v 1. rade a žalovaným vo zvyšnej časti zamieta.

Vo vzťahu žalobkyňa v 1. rade a žalovaný žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobu medzi žalobcami v 2. a 3. rade a žalovaným zamieta.

Žalovanému vo vzťahu k žalobcom v 2. a 3. rade priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 12 ods. 2, § 19 ods. 1 a § 20 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okrem iného súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle uznesenia č. 3 Valného zhromaždenia žalovaného prijatého na zasadnutí konanom dňa 31.7.2016: „Palivové drevo: odber zo skladu - pre členov spoločenstva 12 m3 ročne, v cene pokrytia nákladov na ťažbu mimo dopravy. Každý člen odberateľ palivového dreva si zabezpečí dopravu na vlastné náklady.“ Z prezenčnej listiny z valného zhromaždenia zo dňa 31.7.2016 vyplýva, že sú v nej

pod por. č. 100, č. 312 a č. 314 uvedení žalobcovia 1/ až 3/, pričom na valnom zhromaždení prítomní neboli, absentujú ich podpisy na prezenčnej listine. Z predloženej listiny - Palivové drevo rok 2016 a 2017 vyplýva, že palivové drevo bolo vydané 32 členom a to v rozsahu od 6 m³ do 12 m³, pričom títo členovia v roku 2016 zaplatili žalovanému poplatok za spracovanie dreva a to 100,80 eura, resp. 201,60 eura. Za rok 2017 o vydanie palivového dreva požiadali 26 členovia, výška poplatku bola 40,- eur.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danej právnej veci nebolo sporné, že žalobcovia 1/ až 3/ sú členmi Pozemkového spoločenstva vlastníkov lesa a pasienkov Osadné. Valné zhromaždenie spoločenstva na svojom zasadnutí konanom dňa 31.7.2016 rozhodlo, že každý člen spoločenstva má nárok na odber palivového dreva zo skladu v objeme 12 m³ ročne, v cene pokrytia nákladov na ťažbu mimo dopravy. V konaní bolo preukázané, že postup každého člena spoločenstva v súvislosti s dodaním palivového dreva bol taký, že člen spoločenstva požiadal o dodanie dreva buď písomne alebo ústne, následne zaplatil poplatok za ťažbu dreva, bol zaradený do zoznamu a potom mu drevo bolo zo strany spoločenstva vydané. Takisto bolo preukázané, že Valné zhromaždenie spoločenstva na svojom zasadnutí každý rok schvaľovalo objem palivového dreva, podmienky jeho odberu pre členov spoločenstva na príslušný kalendárny rok. V roku 2017 z dôvodu, že valné zhromaždenie žalovaného nebolo uznášaniaschopné, sa neprijalo osobitné uznesenie ohľadom nároku na odber palivového dreva jednotlivými členmi spoločenstva, výpoveďami svedkov však bolo preukázané, že výdaj palivového dreva sa vykonával za tých istých podmienok ako v roku 2016. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný ako pozemkové spoločenstvo nie je vlastníkom obhospodarovaných nehnuteľností a nie je ani vlastníkom prírastkov týchto vecí, v danom prípade drevín určených na spracovanie palivového dreva. V rámci výkonu svojich činností v súvislosti s obhospodarovanými nehnuteľnosťami mu vznikla povinnosť pripraviť palivové drevo na základe žiadosti člena pozemkového spoločenstva a po zaplatení poplatku mal povinnosť palivové drevo členovi spoločenstva vydať. Prvoinštančný súd skúmal, či na strane žalobcov boli splnené základné predpoklady pre vydanie palivového dreva, teda prvý predpoklad, že požiadali o vydanie palivového dreva a po druhé, že zaplatili poplatok za výdaj palivového dreva. Civilné sporové konanie je postavené na zásade kontradiktórnosti. V rámci kontradiktórnosti obe procesné strany predkladajú súdu na posúdenie dôkazy odôvodňujúce ich tvrdenia. Súd sám nevykonáva dôkazy ex offio okrem dôkazov, ktoré vyplývajú z ust. § 185 ods. 2, 3 CSP. V danom prípade dôkaz, ktorý bolo potrebné predložiť zo strany žalobcov na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku, bol dôkaz riadneho uplatnenia nároku na palivové drevo za roky 2016 a 2017 a zaplatenie poplatku.

Pokiaľ sa jedná o žalobkyňu 1/, z vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že na jej strane bol splnený prvý predpoklad pre na vydanie palivového dreva a to podanie žiadosti o vydanie za rok 2016 a 2017. Táto skutočnosť v konaní sporná nebola. Ohľadom splnenia ďalšej podmienky, a to zaplatenia odsúhlaseného poplatku, súd mal za preukázané, že žalobkyňa zaplatila poplatok vo výške 201,60 eura dňa 28.3.2017. Ďalší poplatok vo výške 20,- eur uhradila dňa 14.6.2018. Z uvedeného vyplýva, že pre rok 2016 žalobkyňa nespĺnila podmienky nároku na vydanie palivového dreva, nakoľko poplatok do konca roku 2016 neuhradila. Za rok 2017 žalobkyňa podmienky splnila a žalovaný tým, že jej palivové drevo nevydal, konal v rozpore s prijatým uznesením valného zhromaždenia zo dňa 31.7.2016 a s podmienkami schválenými spoločenstvom v roku 2016, ktoré platili aj pre rok 2017. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobkyne 1/ bola podaná čiastočne dôvodne a preto uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi palivové drevo za rok 2017 v objeme 12 m³ a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Na preukázanie svojich nárokov leží na strane žalobcov dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa jedná o žalobcu 2/, z predložených dokladov a vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca 2/ v roku 2017 opakovane ústne a aj písomne žalovaného žiadal o vydanie palivového dreva a to za rok 2016. V konaní nebolo preukázané, aby podal žiadosť o vydanie palivového dreva aj za rok 2017. V konaní však žalobca 2/ nepreukázal, že by za náklady na ťažbu uhradil žalovanému za roky 2016 a 2017 poplatok. Sumu, ktorú uhradila žalobkyňa 1/ namiesto žalobcu 2/ dňa 14.6.2018 vo výške 20,- eur, nie je možné posúdiť a akceptovať ako platbu v zmysle zaužívaných a rešpektovaných pravidiel, teda ako zaplatenie poplatku za rok 2016, resp. rok 2017, nakoľko platba nebola vykonaná najneskôr ku koncu príslušného kalendárneho roka. Keďže žalobca 2/ si nespĺnil základné predpoklady na odber palivového dreva zo skladu za roky 2016 a 2017, nevznikol mu nárok na dodanie tohto palivového dreva. Súd prvej inštancie preto žalobu medzi žalobcom 2/ a žalovaným ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ sa jedná o žalobkyňu 3/, z predložených dokladov a vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa 3/ prostredníctvom ňou ustanoveného zástupcu - U. A., v roku 2016 ústne požiadala o vydanie palivového dreva za rok 2016. V konaní nebolo preukázané, aby žiadala o vydanie palivového dreva aj za rok 2017. Žalobkyňa 3/ však nepreukázala, že by bola za náklady na ťažbu uhradila žalovanému za roky

2016 a 2017 poplatok. Sumu, ktorú uhradila žalobkyňa 1/ namiesto žalobkyne 3/ dňa 14.6.2018 vo výške 20,- eur, nie je možné posúdiť a akceptovať ako platbu v zmysle zaužívaných a rešpektovaných pravidiel, teda ako zaplatenie poplatku za rok 2016, resp. rok 2017, nakoľko platba nebola vykonaná najneskôr ku koncu príslušného kalendárneho roka. Keďže žalobkyňa 3/ si nespĺnila základné predpoklady na odber palivového dreva zo skladu za roky 2016 a 2017, nevznikol jej nárok na dodanie tohto palivového dreva. Prvoinštančný súd preto žalobu medzi žalobkyňou v 3. rade a žalovaným ako nedôvodnú zamietol.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a pokiaľ ide o žalobu medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným, v tejto časti bolo žalobe vyhovie iba čiastočne a každá strana bola úspešná zhruba v rovnakom rozsahu, preto o trovách konania medzi nimi rozhodol tak, že žalobkyňa 1/ ani žalovaný nemajú právo na ich náhradu.

V súvislosti so žalobou medzi žalobcami 2/ a 3/ a žalovaným súd prvej inštancie žalobu zamietol, a preto úspešnému žalovanému voči žalobcom 2/ a 3/ priznal nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote vo všetkých jeho výrokoch podali žalobcovia 1/ a 2/ a v totožnom znení aj žalobkyňa 3/ odvolanie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Poukazyvali na skutočnosť, že valné zhromaždenie v roku 2017 nebolo uznášaniaschopné, a teda nebolo možné, aby v roku 2017 reálne a platne došlo k schváleniu výšky poplatku za drevo v roku 2017 v sume 40,- za PRM, teda platí uznesenie z 31.7.2016, na základe ktorého bol odber zo skladu pre členov spoločenstva 12 m³ ročne v cene pokrytia nákladov na ťažbu mimo dopravy. Uvedené potvrdili aj svedkovia R. J. a S. Y.. Odovzdanie dokumentácie žalobkyňou 1/, ktorým výbor podmienil dňa 24.11.2016 vydanie palivového dreva žalobkyňi 1/, nemá nič spoločné s nevydaním palivového dreva žalobcom 2/ a 3/. Napriek tomu, že 14.6.2018 bol žalobkyňou 1/ uhradený poplatok vo výške 60,- eur za žalobcov 2/ a 3/, žiadne palivové drevo jej ani žalobcom 2/ a 3/ do dnešného dňa nebolo vydané. Dňa 24.11.2016 bolo na zasadnutí výboru prejednávané vydanie palivového dreva žalobkyňi 1/, z čoho vyplýva, že žalobca riadne žiadal o jeho vydanie za rok 2016. Napriek tomu zástupca žalovaného vo svojej výpovedi (na pojednávaní dňa 24.11.2016) uviedol, že žalobkyňa 1/ za rok 2016 palivové drevo nežiadala, čím je zrejme, že zavádzal súd v snahe vyhnúť sa plneniu žalobcom. Žalovaný nemal rovnaký prístup k všetkým členom žalovaného a svojim konaním bránil vo výkone práv žalobcov. V konaní bolo preukázané, že žalobca 2/ bol požiadať o vydanie poukážky na úhradu za palivové drevo, táto mu však nebola vydaná (viď svedecká výpoveď Y. Y.), rovnako bol žiadať aj žalobca 3/. O prístupe žalovaného svedčí výpoveď svedkyne Y. Y., pričom konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi.

Napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa žalobcov 1/ a 2/ nelogické, keď sám uviedol, že žalobkyňa 1/ uhradila nemalú sumu za vydanie palivového dreva, ktoré jej do dnešného dňa nebolo vydané. Žalobkyňa 1/ ako starobná dôchodkyňa si musela na zimu zabezpečiť palivové drevo inde, pričom za neho musela zaplatiť. Napriek tomu, že žalobcovia dohromady uhradili 261,60 eura, nebolo vydané žiadne palivové drevo. Podmieňovať plnenie žalovaného podmienkou úhrady ceny za palivové drevo pri preukázanom porušení práva žalobcov zo strany žalovaného je v príkrom rozpore so zákonom.

Namietali tiež skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal striktne z § 255 CSP, pričom vo vzťahu k žalobcom 2/ a 3/ sa nezaoberal § 257 CSP, ktoré ustanovenie zákona je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. To, že žalobcovia uhradili potrebné finančné prostriedky za výdaj palivového dreva a v konečnom dôsledku nemali ani finančné prostriedky, ani palivové drevo po dobu 5 rokov (od roku 2016 do roku 2021), považujú žalobcovia za neprímerane prísne rozhodnutie vo vzťahu k náhrade trov konania.

7. Z vyššie uvedených dôvodov žiadali, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu v plnom rozsahu a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené v žalobnom petite a priznal žalobcom náhradu trov konania, ako i odvolacieho konania.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov 1/ až 3/ nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ až 3/ nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a námietok žalovaného v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, nesprávnym procesným postupom a nesprávnymi skutkovými zisteniami, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b) CSP) odvolací súd uvádza, že dôvodnosť tejto námietky nebola zo spisu zistená. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uvádza, že v odvolaní vznesené nedostatky porušujúce právo na spravodlivý proces neboli posúdené dôvodnými.

12. Rovnako namietaný odvolací dôvod, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d) CSP) odvolací súd zo spisu nezistil, pričom odvolatelia na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazovali. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo nebolo zo spisu zistené.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

14. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP považujú ju za nedôvodnú odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu, dospel k záveru, že prvoinštančný súd zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Pre úplnosť odvolací súd udáva ešte nasledovné.

17. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobkyne 1/ voči žalovanému čiastočne zamietnutá a rovnako aj zamietnutie žaloby žalobcov 2/ a 3/ voči žalovanému v celom rozsahu. Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že žalovaný nie je vlastníkom obhospodarovaných nehnuteľností a nie je ani vlastníkom prírastkov týchto nehnuteľností - drevín určených na spracovanie na palivové drevo a v rámci výkonu svojich činností v súvislosti s obhospodarovanými nehnuteľnosťami má povinnosť pripraviť palivové drevo na základe žiadosti člena pozemkového spoločenstva a po zaplatení poplatku povinnosť palivové drevo členovi spoločenstva vydať. Predpokladom pre vydanie palivového dreva bolo požiadanie o vydanie palivového dreva žalobcami a tiež zaplatenie poplatku za výdaj palivového dreva. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo zásady kontradiktórnosti dospel k záveru, že žalobkyňa 1/ splnila podmienky pre vydanie palivového dreva za rok 2017, preto v tejto časti jej žalobe čiastočne vyhovel. Dospel však k záveru, že za rok 2016 podmienky nároku na vydanie palivového dreva nespĺnila, nakoľko poplatok do konca roku 2016 neuhradila, keďže o opaku neuniesla dôkazné bremeno. Rovnako mal súd prvej inštancie za to, že nebolo preukázané, aby si žalobca 2/ a žalobkyňa 3/ splnili základné predpoklady na odber palivového dreva zo skladu za roky 2016 a 2017, a preto im nárok na dodanie tohto palivového dreva nevznikol. Keďže splnenie oboch podmienok - predpokladov pre vydanie palivového dreva, t.j. požiadanie o jeho výdaj a zaplatenie poplatku za výdaj žalobcovia nepreukázali, hoci ich zaťažovalo dôkazné bremeno, súd prvej inštancie žalobcu žalobcov 2/ a 3/ v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

18. Odvolací súd rovnako ako aj súd prvej inštancie konštatuje, že žalobcovia neuniesli tzv. dôkazné bremeno, ktoré možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. kto tvrdí, dokazuje. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nespĺnila. Súd sám nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať.

19. Odvolací súd má za to, že konkrétne odvolacie námietky žalobcov neobstoja. V súvislosti s námietkou odvolateľov ohľadne valného zhromaždenia v roku 2017, ktoré nebolo uznášaniaschopné, a teda že nedošlo k schváleniu výšky poplatkov za drevo v roku 2017 v sume 40,- eur za PRM a platí preto uznesenie zo dňa 31.7.2016, podľa ktorého bol odber pre členov 12 m³ ročne v cene pokrytia nákladov za ťažbu mimo dopravy, odvolací súd uvádza, že uvedená námietka nie je dôvodná, nakoľko záver súdu v rozsudku (bod 29 rozsudku na str. 12 napadnutého rozsudku) je taký, ako uvádzajú odvolatelia.

20. Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalobcov ohľadne odovzdania dokumentácie žalobkyňou 1/, ktorým výbor podmienil vydanie palivového dreva žalobkyni 1/ dňa 24.11.2016, keď uvedené nemá nič spoločné s nevydaním palivového dreva žalobcom 2/ a 3/. Uvedená námietka je bez právneho významu k predmetu sporu, nakoľko záver prvoinštančného súdu sa o túto skutočnosť neopiera.

21. Neobstojí ani odvolacia námietka k bodu 9, že žalobkyňa 1/ dňa 14.6.2018 uhradila poplatok vo výške 60,- eur za žalobcov 1/ až 3/ a palivové drevo im vydané nebolo, nakoľko uvedené tvrdenie len potvrdzuje to, čo už konštatuje súd prvej inštancie, že poplatok bol zaplatený neskoro.

22. Ani ďalšie konštatovanie v odvolaní žalobcov k bodu 12 napadnutého rozsudku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku, pretože sa v nej len opisuje vyjadrenie žalovaného a nejde o záver súdu prvej inštancie.

23. V súvislosti so svedeckými výpoveďami odvolací súd má za to, že výpoveď svedkyne Y. Y. svedčí o požiadaní o poukážky na zaplatenie a jej nevydaní u žalobcov 2/ a 3/. Ani v tejto súvislosti neobstojí odvolanie žalobcov, pretože v bode 17 rozsudku síce svedkyňa hovorí o nevydaní poukážky, ale za rok 2016, pričom žalobca 2/ bol požiadať o vydanie palivového dreva až v roku 2017. Uvedená svedkyňa zároveň nepotvrdila, že by žalobkyňa 3/ bola žiadať o nejakú poukážku vôbec.

24. Rovnako nie je dôvodná ani námietka, že je v rozpore so zákonom žiadať vopred úhradu ceny dreva. Odvolatelia neuvádzajú, ktoré ustanovenie a ktorého zákona by malo byť porušené. Odvolací súd má za to, že v danej veci sa vychádzalo zo zaužívaných pravidiel, ktoré potvrdili aj v konaní vypočutí svedkovia Y., Y., J., Y. (body 17, 18, 19 a 20 rozsudku).

25. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcov v bode 32 ohľadne rozhodovania o trovách konania a túto vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko súd prvej inštancie zohľadnil pomer úspechu a neúspechu. Navyše pokiaľ ide o žalobcov 2/ a 3/, títo sú v produktívnom veku a dôvody pre použitie ustanovenia § 257 CSP zo spisu nevyplývajú a ani ich títo žalobcovia netvrdili.

26. Odvolací súd má za to, že závery a konštatovania súdu prvej inštancie sú logické, opodstatnené, vyplývajú z vykonaného dokazovania a v napadnutom rozsudku sú aj riadne, dostatočne a určito odôvodnené.

27. V súvislosti s odvolaním aj voči vyhovujúcemu výroku vo vzťahu k žalobkyni 1/ odvolací súd odvolanie žalobcov proti tomuto výroku odmietol v zmysle § 386 písm. b) CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, keďže týmto výrokom bolo žalobe čiastočne vyhovené. Oprávnenie k podaniu odvolania chýba strane, ktorej výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá, hoci i málo významná ujma na jej právach. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, aby napadnuté rozhodnutie vyznelo v neprospech odvolateľa. Výrokom, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, žiadna ujma žalobcom spôsobená nebola, a preto žalobcovia vo vzťahu k tomuto výroku nemajú právo podať odvolanie.

28. Za tohto stavu odvolací súd posúdiac všetky odvolacie námietky žalobcov 1/ až 3/ ako nedôvodné, s osvojením si dôvodov napadnutého rozhodnutia, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny ohľadne zamietnutia žalôb, a to vrátane správneho súvisiaceho výroku o trovách konania.

29. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.2.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.06.2004 sp. zn. III.ÚS 209/04).

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, k odvolaniu sa nevyjadril a žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním na strane žalovaného ani zo

spisu nevyplývajú a procesne neúspešní žalovaní 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

31. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).